

ПОЖАРНАЯ БЕЗОПАСНОСТЬ СОКРАЛЬНЫХ СООРУЖЕНИЙ

Шишук С.В.

Башинський О.І., кандидат технічних наук, доцент, Пелешко М.З., кандидат технічних наук, доцент

Львівський державний університет безпеки життєдіяльності

На території України почти 14,4 тис. сокральних споруд: храми, собори, часовни, колокольни. За даними статистики, щороку виникає близько 30 пожег в сокральних спорудах. В процентному відношенні це менше 1% від загальної кількості пожег, виникаючих в Україні впродовж року. Але навіть при такій, якби невеликій кількості пожег, матеріальні, духовні та історико-культурні втрати для України достатньо ощутимі, вони мають велике значення для суспільства.

Виникає занепокоєння сучасним станом організації належного догляду та утримання церков, вимог діючого законодавства, зокрема в дотриманні протипожежних заходів, запропонованих в наказі органів державного нагляду за технічною безпекою.

Реальним фактором виникнення пожег є використання в приміщеннях сокральних споруд відкритого вогню у вигляді свічок при наявності великої кількості дерев'яних поверхонь. В більшості випадків дерев'яні конструкції споруд не оброблені вогнезахисним розчином.

Конкретні вимоги та заходи щодо забезпечення пожежної безпеки для таких об'єктів викладені в наказі МНС України від 18.05.2009 року № 339 відповідно до Державної цільової соціальної програми забезпечення пожежної безпеки на 2012-2015 роки, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 27 червня 2012 року № 590, [1, 2, 3].

Необхідно в стислі терміни взяти до уваги всі дерев'яні пам'ятники архітектури як державного, так і місцевого значення. З цією метою необхідно створити в кожному районі з числа громади групу відповідальних осіб для перевірки стану збереженості пам'яток дерев'яної сокральної архітектури. Мета - визначення технічного стану споруд, дотримання протипожежних заходів, збереження культурних цінностей, дотримання вимог органів охорони культурного спадку, наявність охоронних договорів.

Таким чином, культові споруди належать до пожегоп небезпечних будівель і є об'єктами з масовим перебуванням людей. Ці споруди зазвичай представляють історичну, культурну, архітектурну та духовну цінність. Особливостями пожежної небезпечності культових споруд є використання відкритого вогню: свічки, факели, світильники, а також підземні приміщення зі складною плануванням, без систем вентиляції. Крім цього, старі культові споруди переважно побудовані з використанням дерев'яних матеріалів [2].

ЛИТЕРАТУРА

1. ДБН В.2.2-9-2009 «Будинки і споруди. Громадські будинки та споруди. Основні положення».
2. Наказ МНС України від 18.05.2009 року №339 Правила пожежної безпеки культових споруд.
3. Державна цільова соціальна програма забезпечення пожежної безпеки на 2012-2015 роки/ постанова Кабінету Міністрів України від 27 червня 2012 року N 590.